

[Aksel Larsen.]

farce i Vesttyskland. Det er sådan, at amerikanske officielle blade i Vesttyskland konstaterer, at 70—75 pct. af alle offentlige embedspersoner i Vesttyskland var og er tidligere ledende nazister.

I henhold til Potsdamoverenskomsten skulle nazistiske og fascistiske partier ikke tillades i Tyskland. Man tillader i Vesttyskland offentligt, at der eksisterer nazistiske partier som det såkaldte socialistiske rigsparti.

I henhold til Potsdamoverenskomsten skulle monopolmagten brydes i Tyskland, og der skulle gennemføres en jordreform. Monopolmagten i Vesttyskland er ikke blevet brudt, tværtimod den opretholdes, og krigsforbryderen Krupp er blevet løsladt og har fået overladt alle sine ejendomme igen, og jordreformen er der ikke gjort noget ved. Også på dette punkt er Potsdamaftalen blevet brudt.

Ifølge Potsdamaftalen skulle Tyskland gøres til en økonomisk enhed. Det har de tre vestmagter forhindret. De har i strid med Potsdamaftalen slået deres tre zoner sammen til een, de har ensidigt gennemført en valutareform i Vesttyskland. De har i strid med Potsdamtraktaten sat rustningsindustrien i gang igen i Vesttyskland til genoplivelse af de militaristiske organisationer. I stedet for at gennemføre det, de højtideligt har lovet, nemlig at afruste Vesttyskland, arbejder de nu febrilsk på at opruste Vesttyskland; det er, hvad der kan nævnes af traktatbrud alene overfor een eneste traktat.

Jeg skal nævne nogle flere af de brudte traktater. Jeg skal nævne, at Frankrig har sluttet en højtidelig overenskomst med det, man kalder Indokina, det, som hedder Vietnam, og anerkendt den vietnamesiske republik og dens regering, men at Frankrig pludselig brød den højtideligt indgåede traktat og gik i krig mod Vietnam og gjorde quislingen Bao Dai til såkaldt kejser og fortsatte krigen i håb om påny at gøre befolkningen dør til kolonislaver. Holland havde en højtidelig aftale med Indonesien om våbenstilstand, men brød den. Det skal måske tilføjes, at det selvfølgelig ikke faldt De Forenede Nationer ind at gribe ind. Dengang De Forenede Nationer havde truffet sin beslutning om Palæstinas deling og oprettelsen af staten Israel, handlede England direkte i modstrid med denne højtidelige beslutning og understøttede visse arabiske magthaveres forsøg på at lave krig.

Den 1. januar 1946 blev der i Moskva undertegnet en overenskomst bl. a. mellem Sovjetunionen og USAs regering om, at de to

lande og deres regeringer ikke måtte blande sig i Kinas indre forhold, men denne overenskomst brød USA og intervenserede i Kina til fordel for Chiang Kai-Shek. USA har allerede på konferencen i Cairo højtideligt givet løfte om, at Taiwan eller Formosa, som øen kaldes herhjemme, skulle tages fra Japan og tilbagegives til Kina. Også denne traktat har USA brudt. USA intervenserede i Korea uden først at spørge De Forenede Nationer, og derefter godkendte og udvidede De Forenede Nationer interventionen uden først at gøre det, de skulle gøre i henhold til De Forenede Nationers pagt, at høre begge parter og forsøge mægling. De gør det på trods af, at pagten udtrykkelig siger, at De Forenede Nationer ikke må blande sig i landenes indre anliggender. I Korea krænger amerikanske hærstyrker så at sige alle Genferkonventionens bestemmelser om behandlingen af civilbefolkningen og krigsfangerne. USAs regering brød sin forpligtelse i den første Grønlandstraktat til at trække sig bort fra Grønland, når Tyskland var besejret. De skiftende danske regeringer har desværre godkendt eller tolereret dette traktatbrud. I henhold til en højtidelig traktat skulle der udnævnes en guvernør for fristaten Triest. Fredstraktaten med Italien pålægger sikkerhedsrådet at ordne dette, men vestmagterne har ustandselig nedlagt veto mod forskellige foreslåede kandidater, herunder også sådanne som de selv har bragt på tale. De Forenede Nationers generalforsamlings automatiske flertal har vedtaget at give generalforsamlingen myndighed over væbnede styrker — det er den såkaldte Achesonplan —, skønt De Forenede Nationers pagt udtrykkelig foreskriver, at kun sikkerhedsrådet har sådanne beføjelser. England har bragt spørgsmålet om olienationaliseringen i Persien for sikkerhedsrådet, hvis flertal har godkendt, at sagen behandles, til trods for at De Forenede Nationers pagt udtrykkelig forbyder indblanding i landenes indre anliggender. Det er naturligvis et indre persisk anliggende, om man vil nationalisere eller ikke vil nationalisere. I henhold til Englands traktat med Ægypten af 1936 har England ret til at holde indtil 10 000 mand tropper i Suezkanalzonen. Ifølge „Daily Mail“, som jeg ikke har grund til at tro farer med usandhed i denne sag, holder England 60 000 mand tropper i Suezkanalzonen. Det er et oplagt traktatbrud.

Washingtondeklarationen af 1. januar 1942, der senere er blevet bekræftet ved forskellige internationale konferencer, forpligtede udtrykkelig de allierede magter til ikke at slutte separate fredstraktater med Tysk-